

Vandringsvise

Finn Ludt

Og jeg har in-gen bon-de-gård med hest og
hund og dreng. Nei jor-den er min ei-en-dom, og
sko-gen er min seng. Og vå-ren er min fi-o-lin med
dans på hver en streng, med dans på hver en streng.

1 Og jeg har ingen bondegård
med hest og hund og dreng.
Nei, jorden er min eiendom,
og skogen er min seng.
Og våren er min fiolin
med dans på hver en streng.

2 Og jeg har ingen penger,
men min fattigdom er god.
Den rike har sitt levebrød,
den fromme har sin tro,
men jeg har høysang
i hver li og kirke på hver mo.

3 Og jeg vil ikke gifte meg,
men jeg er ikke kald,
for møter jeg en pikelill,
går livet som det skal.
Da rødmer hun og rekker meg
en krans av hvit konvall.

4 Og jeg har ingen almanakk
og ingen klokke - nei,
jeg har naturens vandresans
som varsler tid og vei.
Og dag og natt og vår og høst
en vandringsmann som jeg.

5 Når kvelden stenger
for min fot, da tar jeg hatten av.
Og mørket faller i mitt fang
og skjuler sti og stav.
Og sol går opp og sol går ned
ved vogge og ved grav.

6 Men før jeg nynnner visen ut
vil jeg - en jordens sønn -
få takke for de åpne smil,
for marken som er grønn,
for strå og blomst og sang og alt
som lever uten lønn.

Vandringsvise

Wanderlied

1

Og jeg har ingen bondegård
med hest og hund og dreng.
Nei, jorden er min eiendom,
og skogen er min seng.
Og våren er min fiolin
med dans på hver en streng.

Und ich habe keinen Bauernhof
mit Pferd und Hund und Knecht.
Nein, die Erde ist mein Eigentum,
und der Wald ist mein Bett.
Und der Frühling ist meine Geige
mit Tanz auf jeder [einer] Saite.

2

Og jeg har ingen penger,
men min fattigdom er god.
Den rike har sitt levebrød,
den fromme har sin tro,
men jeg har høysang
i hver li
og kirke på hver mo.

Und ich habe kein Geld,
aber meine Armut ist gut.
Der Reiche hat seinen Lebensunterhalt,
der Fromme seinen Glauben.
Aber ich habe Hochgesang
an jedem Bergeshang
und Kirche auf jeder Heide.

3

Og jeg vil ikke gifte meg,
men jeg er ikke kald,
for møter jeg en pikelill,
går livet som det skal.
Da rødmer hun og rekker meg
en krans av hvit konvall.

Und ich will nicht verheiraten mich,
aber ich bin nicht kalt.
Wenn ich treffe ein (kleines) Mädchen,
geht das Leben wie es soll.
Dann errötet sie und reicht mir
einen Kranz aus weißen
Maiglöckchen (*Convallaria majalis*).

4

Og jeg har ingen almanakk
og ingen klokke - nei,
jeg har naturens vandresans
som varsler tid og vei.
Og dag og natt og vår
og høst
en vandringsmann som jeg.

Und ich habe keinen Almanach
und keine Uhr - nein.
Ich habe den Wandersinn der Natur,
der zeigt (mir) Zeit und Weg
und Tag und Nacht und Frühling
und Herbst
einem Wandersmann wie mir.

5

Når kvelden stenger

for min fot,
da tar jeg hatten av.
Og mørket
faller i mitt fang
og skjuler sti og stav.
Og sol går opp
og sol går ned
ved vogge og ved grav.

6

Men før jeg nynner
visen ut
vil jeg - en jordens sønn -
få takke for de åpne smil,
for marken
som er grønn,
for strå og blomst
og sang og alt
som lever uten lønn.

Wenn der Abend sich senkt
(wörtl. schließt)

vor meinem Fuß,
dann nehme ich den Hut ab.
Und die Dunkelheit
fällt in meinen Schoß
und versteckt Pfad und Stab.
Und die Sonne geht auf
und die Sonne geht unter
bei der Wiege und beim Grab.

Aber bevor ich leise singe
dieses Lied zu Ende
will ich - ein Sohn der Erde -
Dank sagen für das offene Lächeln,
für die Felder,
die grün sind,
für das Stroh und die Blumen
und den Gesang und alles,
was lebt ohne Lohn.

PF 100602